

en nærmere vurdering og vejledning med hensyn til strafanvendelsen overfor forskellige grupper af tilfælde. Et sådant materiale er ikke nu til rådighed, og straffelovrådet kan naturligvis heller ikke føle sig sikker på, i hvilket omfang det ville være i stand til at fremskaffe et brugbart materiale.

Der har i straffelovrådet været enighed om, at den aktuelle vurdering af de kriminalpolitiske muligheder bør tage et vidtgående hensyn til de ekstraordinære vanskeligheder for kriminalforsorgen og til de for strafferetten som helhed og ikke mindst for de domfældte skadelige følger af lange ventetider – formentlig i øjeblikket ventetider på indtil 1 år – med hensyn til indsættelse til straffuldbyrdelse. I den nuværende situation er det næppe rigtigt ubetinget at fastholde normale forudsætninger om lovreformers forberedelse i detaljer og om kriminalpolitisk planlægnings uafhængighed af de faktisk disponible ressourcer.

Under hensyn til de aktuelle pladsproblemer, til lovudkastets overensstemmelse med straffelovrådets almindelige syn på brugen af

frihedsstraf og endelig til det forhold, at lovudkastet, trods sin groft tilskårne angivelse af den ønskede strafreduktion, dog giver domstolene mulighed for nærmere vurdering af de enkelte tilfældegrupper, må straffelovrådet konkludere, at rådet ikke nærer afgørende betænkeligheder ved lovudkastet.

Det tilføjes, at rådet ikke har haft mulighed for at foretage selvstændige beregninger over den nedgang i kriminalforsorgens belægstal, der kan ventes at blive resultatet af lovændringer og lovbemærkninger som de foreslåede. Det er oplyst, at forslaget beregnes at ville medføre et fald i kriminalforsorgens behov for afsoningskapacitet på maksimalt ca. 400 pladser. Dette tal skal dog reduceres som følge af forskellige forhold, og justitsministeriet forudsætter derfor, at lovforslaget vil medføre en reduktion af kapacitetsbehovet svarende til ca. 250 pladser. Det er en selvfølge, at kriminalitetsstigninger når som helst kan vælte de beregninger over kriminalforsorgens pladsbehov, som kan opstilles på grundlag af de nu foreliggende oplysninger.

P.R.V.

Knud Waaben

Rigsadvokat Per Lindegårds særudtalelse:

a. Fra 1960 til 1970 er den samlede straffelovskriminalitet fordoblet, hvis man ser på anmeldelsestallene. Fra 1970 til 1980 er den steget med 57 pct. I den første del af perioden skyldtes den tiltagende kriminalitet navnlig en tilvækst af antallet af grovere tyverier. Indtil midten af 60'erne udgjorde ind-

brudstyverierne en andel af den samlede anmeldte kriminalitet, som lå mellem 15 og 20 pct. I midten af 60'erne begyndte den at stige, og fra 1970 til 1975 var den 25 pct. eller derover. I de seneste år har den vist en svagt faldende tendens og var for året 1981 på 22,9 pct.